

minister vilde lægge Vægt paa, at noget Saadant nævnes i Loven. Det vilde jo komme til Undersøgelse in concreto, men der maatte være al-
deles concrete Grunde tilstede for at fastsætte en saadan Bestemmelse. Ved § 4 har Udvalget Intet fundet at erindre. Med Hensyn til § 5 har Udvalget derimod foreslaaet nogle Redac-
tionsforandringer, idet man noget tydeligere har villet udtrykke, at man anseer det for i og for sig ønskeligt, at Sognefogedkredsene og Sognene altid falde sammen. Naar dette for
Tiden ikke altid er Tilfældet, da har det sin praktiske Grund deri, at Sognene mange Steder ere saa store, at den blotte fritagelse for com-
mune Byrder vilde være for ringe et Vederlag for det større Arbejde, hvorfor man har veelt dem i flere mindre Kredse; men denne Grund falder nu bort, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at fordre, at Amtsrådet ved
Indsendelsen af det i § 1 ommeldte Regulativ skal gjøre motiveret Indstilling, ikke blot naar det vil indføre en ny Adskillelse eller Forening, men ogsaa hvor det vil opretholde saadanne Forhold, hvilket i Praxis kun vil sige at op-
retholde bestaaende Adskillelser; thi af Foreninger er der kun saa. Endelig har Majoriteten af Udvalget foreslaaet, at med Hensyn til Be-
skikkelsen af Sognefogden skal Amtmanden vælge en af de tre Mænd, som Sogneforstan-
derfabet bringer i Forslag. For dette Forslag maa et Medlem af Majoriteten føre Ordet.

Drejer: Det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til § 1 og som er traadt istedetfor den Minoritetsindstilling, jeg i selve Betænkningen har gjort, indeholder den selsamme Tanke som den oprindelige Indstil-
ling; men jeg har troet, at den Form, jeg har valgt i Underændringsforslaget, er correc-
tere end den oprindelige og derfor har jeg stillet det. Hvad nu selve Forslaget, der gaaer ud paa, at Sogneforstandersfaberne i de paa-
gældende Sogne skulle høres, inden Regulati-
vet for Sognefogdernes Lønning bliver ind-
sendt til Ministeriets Approbation, angaaer, da forekommer det mig, at det er en saa simp-
pel i Forholdene naturlig begrundet Tanke, at jeg ikke havde troet, at den vilde have mødt nogen særdeles Modstand. Da dette imidler-

tid er Tilfældet, idet Majoriteten i Udvalget meget stærkt har beskæmpet samme, skal jeg tillade mig endnu at tilføie nogle Ord, for yderligere at begrunde mit Forslag. Ud-
valgets Majoritet indrømmer, at dette i og for sig vil være af en høist usædvanlig Beskaffenhed, men fraraader det desuagtet stærkt. Allerede dette forekommer mig noget særegent; thi efter bemeldte Udtalelse af Majoriteten skulde man synes, at den væsentligste Indvending mod mit Forslag maatte være, at det var overskødig. Det er fremdeles af Majoriteten anført, at det næsten synes upassende i den foreliggende Lov at give Anvisning paa en enkelt Dplysnings-
kilde. Hvorledes der deri skulde kunne ligge Noget, som paa nogen Maade kunde kaldes upassende, indseer jeg aldeles ikke, isærdeleshed da det ikke er noget Ænesteaaende, men ved flere andre Leiligheder har været optaget i Love. Der er forskellige Lovbestemmelser, som udtrykkel-
lig paalægge vedkommende Autoriteter at søge Erklæringer, Dplysninger og saa videre fra visse bestemte Underautoriteter eller andre Kilder; der kan ogsaa være god Grund til i Loven udtrykkeligt at paapege visse Steder, hvor der skal søges Dplysninger, for at stikke dem, der have væsentlig Interesse i det paagældende Spørgsmaal, Leilighed til at ytre sig, for-
inden Sagen slaes fast, og det er ikke Beroligelse nok for dem, der have denne Anskuelse, at Majoriteten gjør gjældende, at man kan være vis paa, at vedkommende Autoriteter nok ville søge Dplysninger paa de Steder, hvor de kunne erholdes. Det forekommer mig fremdeles urigtigt, at Majoriteten vil gjøre gjældende, at Sogneforstandersfaberne ikke i noget Tilfælde skulde kunne meddele factiske Dplysninger, der fortjente at komme i Betragtning, og jeg kan saameget mindre indrømme dette, saalænge der ikke foreligger en udtømmende Fortegnelse over de Tilfælde, hvorpaa det i det givne Tilfælde kommer an. Jeg tror, at der kan være forskellige vigtige Dplysninger, som netop bedst kunne erholdes af Forstandersfaberne, og jeg kan ikke Andet end vedblive min Majoritetens modsatte Mening. Endelig er der gjort en Indvending mod mit Forslag, som ved første Dietkast kunde synes meest mægtig, nemlig den, at Forstandersfaberne ikke kunne have Krav paa